ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΑΤΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΟΙΝΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Βρυξέλλες, 27.6.2014
JOIN(2014) 21 final/2

CORRIGENDUM
This document corrects document JOIN(2014) 21 final of 19.5.2014.
Concerns all language versions.
Addition of text on page 2.

ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στοιχεία για μια στρατηγική της ΕΕ σχετικά με τη δημόσια ασφάλεια στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική

ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στοιχεία για μια στρατηγική της ΕΕ σχετικά με τη δημόσια ασφάλεια στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική

I. Δημόσια ασφάλεια — ένα κοινό πρόβλημα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνδέεται με τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική μέσω ενός ευρέος φάσματος στρατηγικών εταιρικών σχέσεων το οποίο ανανεώθηκε και ενισχύθηκε κατά την τελευταία Διάσκεψη Κορυφής της ΕΕ και της Κοινότητας της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής (CELAC) που πραγματοποιήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλής τον Ιανουάριο του 2013. Οι δύο περιφέρειες διατήρησαν πολιτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς πρωτοφανούς κλίμακας και ουσίας. Συνεργάζονται στενά και διεξάγουν συνολικό πολιτικό διάλογο σε όλα τα επίπεδα — περιφερειακό, υποπεριφερειακό (Κεντρική Αμερική, Καραϊβική, Κοινότητα των Άνδεων και Mercosur) και διμερές. Η ΕΕ είναι επίσης σημαντικός εταίρος για την ανάπτυξη της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνική συνοχή, στην οικονομική ανάπτυξη, σε περιβαλλοντικά ζητήματα και την κλιματική αλλαγή, καθώς και στην ασφάλεια.

Η δημόσια ασφάλεια συνιστά μείζον πρόβλημα στη Λατινική Αμερική. Οι κυβερνήσεις, οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και η κοινή γνώμη πιστεύουν ότι συνιστά βασική αδυναμία για τις προοπτικές ανάπτυξης της περιοχής. Η έκθεση του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP) για την ανθρώπινη ανάπτυξη στη Λατινική Αμερική 2013-14 υπογραμμίζει ότι η περιοχή είναι τώρα ισχυρότερη από οικονομικής άποψης, έχει λιγότερη φτώχεια και περισσότερο εδραιωμένες δημοκρατίες, αλλά ότι το ασθενές σημείο είναι η εγκληματικότητα και η έλλειψη ασφάλειας. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 66 της Διακήρυξης της Αβάνας που εκδόθηκε στο πλαίσιο της συνόδου κορυφής της CELAC στις 29 Ιανουαρίου 2014: «... η εγκληματικότητα και η βία συνιστούν εμπόδιο για την πλήρη ανάπτυξη της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής και τονίζουμε την ανάγκη να επιτευχθεί περιφερειακή συναίνεση για τη δημόσια ασφάλεια που θα εμπεριέχει μια διάσταση ανθρώπινης ανάπτυξης ...». Κατά τη διάσκεψη κορυφής ΕΕ-CELAC που πραγματοποιήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλής, ανώτερα στελέχη αμφοτέρων των πλευρών ανέλαβαν να εξετάσουν τη δυνατότητα ένταξης της δημόσιας ασφάλειας στο κοινό σχέδιο δράσης των δύο περιφερειών τους.

Η μεγάλη εγκληματικότητα, τα υψηλά ποσοστά θανατηφόρας βίας και η γενική επιδείνωση της δημόσιας ασφάλειας συνιστούν επείγοντα και ανησυχητικά προβλήματα στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική. Πολλές χώρες σε αυτές τις δύο γειτονικές υπο-περιφέρειες είναι ιδιαίτερα ευάλωτες λόγω του μεγέθους και της γεωγραφικής τους θέσης. Οι ικανότητές τους στον τομέα της ασφάλειας και της δικαιοσύνης είναι περιορισμένες, ενώ είναι εκτεθειμένες στη δράση ισχυρών διεθνικών εγκληματικών ομάδων, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα ατιμωρησίας και να απειλείται όλο και περισσότερο η δημόσια ασφάλεια. Η εγκληματικότητα διαπερνά τα σύνορα αυτών των χωρών και φθάνει ή μπορεί να φθάσει και στην Ευρώπη. Τα κράτη της Καραϊβικής και της Λατινικής Αμερικής υιοθέτησαν περιφερειακές στρατηγικές σχετικές με την ασφάλεια που αποτελούν τη βάση περιφερειακής συνεργασίας και απαιτούν τη διεθνή στήριξη.

Η ΕΕ δεν μπορεί να παραμείνει αδιάφορη μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση. Για πολλά χρόνια, ήταν ένας βασικός εταίρος σε προγράμματα συνεργασίας για την πρόληψη του εγκλήματος και τη δικαιοσύνη στις χώρες της περιοχής. Τα κράτη μέλη της ΕΕ εφάρμοζαν τις δικές τους, συχνά συμπληρωματικές, δραστηριότητες και σχέδια. Ωστόσο, λόγω της σοβαρότητας του κινδύνου και της σημασίας του για την αναπτυξιακή εταιρική σχέση της ΕΕ με την Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική, απαιτείται να διατυπωθεί νέος, κοινός προβληματισμός σχετικά με τη δημόσια ασφάλεια στην περιοχή. Ο στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι να συμβάλει στην επεξεργασία συναφούς και συντονισμένης στρατηγικής της ΕΕ για τη δημόσια ασφάλεια στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων.

Η στρατηγική της ΕΕ έχει τους εξής στόχους:

1. να καθοριστεί ένα κοινό πρόγραμμα δράσης με την περιοχή σε θέματα δημόσιας ασφάλειας, ως μέρος μιας συνολικής πολιτικής και αναπτυξιακής εταιρικής σχέσης·

2. να ενισχυθεί η ικανότητα των δημόσιων αρχών στην αντιμετώπιση της ανασφάλειας με παράλληλο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την προώθηση των πολιτικών πρόληψης·

3. να βελτιωθεί η περιφερειακή και διεθνής συνεργασία ώστε να αντιμετωπιστεί η διεθνική διάσταση των απειλών της δημόσιας ασφάλειας.

II. Κεντρική Αμερική και Καραϊβική — μια ιδιαίτερα επείγουσα πρόκληση

Η Κεντρική Αμερική και η Καραϊβική βρίσκονται σε ένα σταυροδρόμι σημαντικών παγκόσμιων εμπορικών οδών όπου διακυβεύονται στρατηγικά συμφέροντα. Οι παράγοντες αυτοί μπορούν να ευνοήσουν την ανάπτυξη της περιοχής — ιδίως μέσω του εμπορίου και των επενδύσεων. Ωστόσο, το κλίμα της ανασφάλειας που επικρατεί στην περιοχή έχει ζημιογόνες επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη και τη διακυβέρνηση, και εμποδίζει την

πρόσβαση στην εκπαίδευση, την υγεία και άλλες βασικές υπηρεσίες. Εξασθενίζει επίσης τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου, που αποτελούν τον βασικό κορμό των στόχων που θέλει να προωθήσει η ΕΕ.

Αυτά τα τρωτά σημεία επιδεινώνονται περαιτέρω από τις αδυναμίες των οικονομικών δομών που κληροδοτήθηκαν από το παρελθόν (π.χ. φτώχεια, οικονομική ανισότητα και ανεργία), και που πλήττουν κυρίως τους αυτόχθονες και αφρικανικής καταγωγής πληθυσμούς. Κοινωνικοί ή πολιτιστικοί παράγοντες αυξάνουν τις αδυναμίες — διάλυση των οικογενειακών και κοινοτικών δεσμών, αύξηση του αλκοολισμού και της τοξικομανίας και διάδοση της βίας που σχετίζεται με το φύλο. Οι φυσικές καταστροφές εμποδίζουν επίσης την ανάπτυξη.

Τα προβλήματα διακυβέρνησης, η οργανωμένη εγκληματικότητα και η έλλειψη οικονομικών ευκαιριών αλληλοενισχύονται. Αυτή η κατάσταση μπορεί να δημιουργήσει μια κλιμάκωση της βίας και της υπανάπτυξης όπου η Κεντρική Αμερική και η Καραϊβική απειλούνται να εγκλωβιστούν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι πολίτες τους δεν θα είναι σε θέση να επωφεληθούν από την οικονομική ανάπτυξη που παρατηρείται στις άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής, ενώ το διεθνές οργανωμένο έγκλημα θα στεριώσει ακόμη περισσότερο.

Τούτο έχει πολλές επιπτώσεις που εκτίθενται κατωτέρω.

Τα κράτη της περιοχής αδυνατούν να αναλάβουν τις ευθύνες τους σε θέματα δημόσιας ασφάλειας.

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά αυτής της κατάστασης είναι τα εξής:

- υψηλός βαθμός ατιμωρησίας λόγω της έλλειψης επαρκούς ικανότητας διεξαγωγής ερευνών και δίωξης, σε συνδυασμό με τη γενικευμένη διαφθορά του συστήματος ασφάλειας και του δικαστικού συστήματος[1].

- υπερπλήρεις φυλακές και αναποτελεσματικό σωφρονιστικό σύστημα, που προκαλεί σοβαρές ανησυχίες στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αντί να αποτελεί μέσο επανένταξης και αποκατάστασης[2].

- χαμηλό ποσοστό είσπραξης των φόρων γενικά (κάτω από 18% του ΑΕΠ) και, ως εκ τούτου, έλλειψη οικονομικών δυνατοτήτων για την εκπλήρωση των κρατικών υποχρεώσεων στον τομέα της παροχής δημόσιων υπηρεσιών και της ασφάλειας. Η συνέπεια αυτού είναι εύγλωττη: το προσωπικό της ιδιωτικής ασφάλειας υπερβαίνει τον αριθμό της αστυνομίας στις χώρες της περιοχής (π.χ. η αναλογία είναι στη Γουατεμάλα: ~6 προς 1· στην Ονδούρα: ~4.9·

[1] UNDP, Regional Development Report for Latin America 2013–14: Citizen security with a human face, 'Impunidad' (σ. 36).
[2] Ομοίως, 'Las carceles' (σ. 122).

σε σύγκριση με τον μέσο όρο ~0.8 των 34 ευρωπαϊκών χωρών)[3], γεγονός που αυξάνει ακόμη περισσότερο την ανισότητα ως προς την ασφάλεια.

• δυσκολίες ως προς τον εδαφικό έλεγχο και τη διαχείριση των συνόρων, που επιδεινώνονται από πολλές εδαφικές διαφορές χαμηλής έντασης που εκκρεμούν ακόμη μεταξύ κρατών της περιοχής, και διευκολύνουν την παράνομη εμπορία ανθρώπων και εμπορευμάτων στην περιοχή[4].

Ανησυχητικοί δείκτες στον τομέα της ανασφάλειας

Οι δείκτες όσον αφορά τη δημόσια ανασφάλεια καταδεικνύουν την θεαματική επίδραση που μπορούν να έχουν οι εγκληματικές ομάδες στα πιο ευάλωτα κράτη. Οι δείκτες αυτοί είναι ιδιαίτερα υψηλοί στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική υπερβαίνουν κατά πολύ τον παγκόσμιο μέσο όρο. Τα ποσοστά ανθρωποκτονιών είναι τα υψηλότερα στον κόσμο και βρίσκονται κατά πολύ πάνω από το «επιδημικό» όριο των 10 ανθρωποκτονιών ανά 100 000 κατοίκους σε πολλές χώρες. Αυτό το υψηλό ποσοστό ανθρωποκτονιών συνδέεται επίσης με ένα απαράδεκτα υψηλό επίπεδο άλλων εγκλημάτων, που πλήττουν σοβαρά την ποιότητα διαβίωσης των πολιτών. Η τελευταία έκθεση του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP) 2013-14 υποδεικνύει το κόστος που έχει η ανασφάλεια για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.[5]

Τα βίαια εγκλήματα διαπράττονται κατά κύριο λόγο από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες που συγκρούονται για τον έλεγχο των εδαφών και των διαδρομών της κερδοφόρας εμπορίας ναρκωτικών. Το 80% των παράνομων ναρκωτικών που κατάσχονται κατά την είσοδό τους στις ΗΠΑ διέρχονται από την Κεντρική Αμερική και το Μεξικό, σύμφωνα με πηγές του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών ([6]). Τα νησιά της Καραϊβικής αποτελούν σημαντική ζώνη διαμετακόμισης για αποστολές ναρκωτικών από τη Νότια Αμερική προς την Ευρώπη, τις ΗΠΑ και τον Καναδά. Το 2009, κατασχέθηκαν στην περιοχή πάνω από επτά τόνοι υδροχλωρικής κοκαΐνης[7].

Ένα ευρύ φάσμα άλλων δραστηριοτήτων συμπληρώνει και στηρίζει το οργανωμένο έγκλημα, μεταξύ των οποίων, η εμπορία ανθρώπων και όπλων, εκβιαστική απόσπαση χρημάτων και νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ευρείας κλίμακας. Η τοξικομανία, η τοπική παράνομη εμπορία και συναφή εγκλήματα αυξάνονται, όπως η νομιμοποίηση εσόδων

[3] Στοιχεία για τη Γουατεμάλα/Ονδούρα: ομοίως (σ. 150)· 34 ευρωπαϊκές χώρες: Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Υπηρεσιών Ασφάλειας (CoESS), Private Security Services in Europe, Facts & Figures, 2011 (σ. 143).
[4] Σύνδεσμος Ευρωπαϊκών Συνοριακών Περιφερειών (ΣΕΣΠ), Cross-border Cooperation in Latin America: Final Report, 2010, 'Obstacles Identified' (σ. 48).
[5] Αναφορά στην *Regional Development Report for Latin America 2013–14* του UNDP: *Citizen security with a human face*: «Πολλά άτομα αναφέρουν ότι δεν τολμούν πλέον να βγουν έξω ούτε για ψώνια ούτε για διασκέδαση.»
[6] OAS, *Report on the Drug Problem in the Americas*, 2013.
[7] OAS, *Report on Citizen Security in the Americas*, 2012, σ.91. Οι κατασχέσεις αφορούν τις Μπαχάμες, τη Δομινικανή Δημοκρατία, τον Άγιο Βικέντιο και Γρεναδίνες, την Τζαμάικα και το Τρινιδάδ και Τομπάγκο.

από παράνομες δραστηριότητες, οι απαγωγές και οι ανθρωποκτονίες. Οι διαρρήξεις και τα εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου είναι επίσης γενικευμένα.

Οι ευάλωτες ομάδες (όπως γυναίκες και νέοι) είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένες. Οι νέοι παρασύρονται εύκολα σε εγκληματικές δραστηριότητες, ενώ είναι συχνά τα κύρια θύματα της βίας. Οι γυναίκες αντιστοιχούν στο ένα πέμπτο των δολοφονημένων ατόμων στη Λατινική Αμερική και στην Καραϊβική, σε σύγκριση με τον μέσο όρο του ενός ενδέκατου παγκοσμίως[8].

Σ' αυτό το πλαίσιο, οι πολίτες χάνουν την εμπιστοσύνη τους στην ικανότητα των κυβερνήσεών τους να παρέχουν βασικές δημόσιες υπηρεσίες και δεν στηρίζονται πλέον σε αυτές για την ασφάλειά τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το οργανωμένο έγκλημα ελέγχει ολόκληρες περιοχές και γειτονιές.

Συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, όπως η διαμεσολάβηση μεταξύ των μερών που ενέχονται σε εγκληματικές δραστηριότητες, μπορούν να μειώσουν τη βία προσωρινά. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η ανακωχή των συμμοριών στο Ελ Σαλβαδόρ, όπου το ποσοστό των ανθρωποκτονιών μειώθηκε κατά 50% από τον Μάρτιο του 2012. Όσοι ενέχονται συμφωνούν, ωστόσο, ότι οι προσπάθειες αυτές, για να έχουν διαρκή αποτελέσματα, απαιτούν την πολιτική υποστήριξη των κυβερνήσεων και συνεχείς συνολικές προσπάθειες για να αντιμετωπιστούν τα βαθιά αίτια της βίας.

Η κοινωνία των πολιτών άρχισε να αντιδρά έντονα στην κρίση της δημόσιας ασφάλειας, προκαλώντας τις νόμιμες αρχές να προβούν σε μεταρρυθμίσεις και τους διεθνείς δωρητές να χορηγήσουν βοήθεια. Οι πρωτοβουλίες της κοινωνίας των πολιτών περιλαμβάνουν τη στήριξη των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θυμάτων της βίας, την προώθηση της συμφιλίωσης, της ιδιότητας του πολίτη και του σεβασμού του κράτους δικαίου και των δικαιωμάτων των μεταναστών, μέτρα για τη μείωση της ζήτησης ναρκωτικών και τη στήριξη οικονομικών πρωτοβουλιών και της αυτοαπασχόλησης.

Οι αλληλοσυνδεόμενες προκλήσεις στον τομέα της ασφάλειας, που συνδέονται κυρίως με την εμπορία ναρκωτικών, έχουν επιπτώσεις και πέρα από τα σύνορα της περιοχής.

Η εμπορία ναρκωτικών και ο πολλαπλασιασμός των συμμοριών μπορούν να αποτελέσουν σοβαρό κίνδυνο για την ΕΕ, η οποία αντιπροσωπεύει το 26% της κατανάλωσης κοκαΐνης παγκοσμίως. Μεγάλο μέρος της κοκαΐνης που διακινείται προς την Ευρώπη συνεχίζει να διέρχεται από την Καραϊβική. Μια κοινή έκθεση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (EMCDDA) και της Ευρωπόλ, με τίτλο *Cocaine: A European Union perspective in the global context* (2010) κατέδειξε την αισθητή αύξηση της εμπορίας κοκαΐνης μέσω της Νότιας και της Κεντρικής Αμερικής με προορισμό την Ευρώπη. Επιπλέον, άλλη έκθεση σημειώνει ότι τα καρτέλ ναρκωτικών έχουν μόνιμη

[8] OAS, *La Seguridad Publica en las Américas*, 2008.

παρουσία σε πολλές χώρες της ΕΕ (κυρίως στην Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Ισπανία)[9]. Στην περιφέρεια της ΕΕ, οι προσπάθειες σταθεροποίησης υπονομεύονται από παράνομα δίκτυα εμπορίας, ιδίως στον Κόλπο της Γουινέας.

III. Η αντίδραση της ΕΕ

Η ΕΕ αντιμετωπίζει αυτήν την πρόκληση ως ένας παραδοσιακός εταίρος για την ανάπτυξη αμφοτέρων των υποπεριφερειών. Η ΕΕ στηρίζει τη **στρατηγική ασφάλειας για την Κεντρική Αμερική** (ESCA), που υιοθετήθηκε στη διάσκεψη της Γουατεμάλας το 2011 και συντονίστηκε από το Σύστημα ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής (SICA), καθώς και τη **στρατηγική ασφάλειας για την Καραϊβική**, που υιοθετήθηκε τον Φεβρουάριο του 2013 από τους αρχηγούς κρατών της Κοινότητας της Καραϊβικής (CARICOM).

Η στήριξη της ΕΕ θα αξιοποιήσει τις νέες και τις υπάρχουσες συμφωνίες, ιδίως την κοινή στρατηγική ΕΕ-Καραϊβικής και τη συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Κεντρικής Αμερικής. Θα εμπνευστεί από τη μακρά πείρα που απέκτησε σε θέματα συνεργασίας με την περιοχή και θα επιδιώξει την αποτελεσματική χρήση των υφιστάμενων μέσων συνεργασίας. Θα στηριχθεί επίσης σε σειρά τομεακών διαλόγων και μηχανισμών συνεργασίας, όπως οι περιφερειακοί διάλογοι για τα ναρκωτικά, τη μετανάστευση και τα θέματα φύλου, καθώς και οι διμερείς διάλογοι σε εθνικό επίπεδο για τα ναρκωτικά και την ασφάλεια.

Η αντίδραση της ΕΕ αντικατοπτρίζει τις σημερινές ανησυχίες σχετικά με τους κινδύνους που απορρέουν από το οργανωμένο έγκλημα και την αδυναμία του κράτους που έχουν ήδη διαπιστωθεί στη **στρατηγική ασφάλειας της ΕΕ του 2003**[10] και είναι σύμφωνη με τη **σφαιρική προσέγγιση της ΕΕ για τη διαχείριση εξωτερικών συγκρούσεων και κρίσεων** που καθορίστηκε το 2013[11]. Η προσέγγιση της ΕΕ στηρίζεται επίσης σε άλλα έγγραφα πολιτικής της ΕΕ:

- τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας, που ασχολείται με το διεθνές εγκληματικό δίκτυο, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τη διαφθορά και την εμπορία (COM/2010/673)·
- το Πρόγραμμα δράσης για αλλαγή, το οποίο αναγνωρίζει τη σχέση μεταξύ της ασφάλειας και της ανάπτυξης, της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου (COM/2011/637 τελικό)·

9 Europol, Impact of Mexican OCGs on the OC situation in Europe, Scan Policy Brief — Κοινοποίηση 012-2013.
10 Η στρατηγική ασφάλειας της ΕΕ του 2003 επικαιροποιήθηκε αργότερα και επιβεβαιώθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 2008.
11 Κοινή ανακοίνωση της Επιτροπής και της ΥΕ/ΑΠ προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη σφαιρική προσέγγιση της ΕΕ για τη διαχείριση εξωτερικών συγκρούσεων και κρίσεων (JOIN(2013) 30 final).

- την ανακοίνωση *Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η δημοκρατία στο επίκεντρο της εξωτερικής δράσης της ΕΕ — Προς μια αποτελεσματικότερη προσέγγιση* (COM(2011) 0886)
- τη στρατηγική για τα ναρκωτικά (2013-20), με την εστίασή της σε μια εξισορροπημένη, τεκμηριωμένη προσέγγιση της πολιτικής για τα ναρκωτικά (2012/C 402/01)·
- την ανακοίνωση *Οι ρίζες της δημοκρατίας και της διατηρήσιμης ανάπτυξης: συνεργασία της Ευρώπης με την κοινωνία των πολιτών στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων* (COM/2012/492 τελικό)·
- τη στρατηγική για την καταπολέμηση της παράνομης συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού (SALW) και των πυρομαχικών τους, που χαρακτηρίζει τη Λατινική Αμερική ως μια κατ' εξοχήν περιοχή όπου παρατηρείται διάδοση και υπερβολική συσσώρευση SALW (5319/06)·
- το έγγραφο δράσης για την ενίσχυση της εξωτερικής διάστασης της ΕΕ όσον αφορά τη δράση για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων (19.11.2009 — 11450/5/09 REV 5)·
- την ανακοίνωση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στην ΕΕ (COM(2011) 308 τελικό), η οποία τόνιζε την ανάγκη να οικοδομηθεί ικανότητα καταπολέμησης της δωροδοκίας σε χώρες εταίρους·
- τη μελέτη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου «Αξιολόγηση της προσέγγισης της ΕΕ όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας», με την ολοκληρωμένη προσέγγισή της που στηρίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα, για την ενίσχυση τόσο της αποτελεσματικότητας όσο και της υποχρέωσης λογοδοσίας του τομέα της ασφάλειας (PE 433.837).

Η ΕΕ λαμβάνει επίσης υπόψη τις μελέτες και τις συστάσεις που εκδίδουν αρμόδιοι πολυμερείς οργανισμοί, ιδίως τις εκθέσεις του UNDP για την ασφάλεια των πολιτών στη Λατινική Αμερική (Report on Citizen Security in the Americas) (2013) και στην Καραϊβική (2012) αντίστοιχα, και οι εκθέσεις του OAS για το πρόβλημα των ναρκωτικών στην αμερικανική ήπειρο (Report on the Drug Problem in the Americas) (2013) και τη δημόσια ασφάλεια στην αμερικανική ήπειρο (2008).

Η στρατηγική θα επιδιώξει τους ακόλουθους στόχους στην Κεντρική Αμερική και στην Καραϊβική.

Στόχος Ι. Περαιτέρω ανάπτυξη ενός προγράμματος δράσης για τη δημόσια ασφάλεια στην περιοχή

Ο εντατικός **πολιτικός διάλογος** θα είναι το κυριότερο μέσο για την υλοποίηση αυτού του στόχου. Στηριζόμενη στις περιφερειακές στρατηγικές που υιοθέτησαν η Κεντρική Αμερική και η Καραϊβική, η ΕΕ θα συνεργαστεί με κυβερνήσεις εταίρους σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο για την κατάρτιση ενός κοινού πολιτικού και επιχειρησιακού προγράμματος δράσης. Τούτο θα παρέχει διαφάνεια και προσανατολισμό για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη αμφοτέρων των πλευρών.

Η Ύπατη Εκπρόσωπος και η Επιτροπή θα διασφαλίσουν, μέσω των καθιερωμένων κυκλωμάτων, ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη έχουν τις κατάλληλες ευκαιρίες για να

ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που χρειάζονται προκειμένου να αυξήσουν τη συνέργεια και τη συνάφεια στις αντίστοιχες δραστηριότητές τους.

Ι.1 Πρόγραμμα συνεργασίας βάσει σημαντικών προκλήσεων ασφάλειας σε εθνικό επίπεδο

Η αντιπροσωπεία της ΕΕ και οι πρεσβείες των κρατών μελών της ΕΕ στη χώρα υποδοχής θα συνεργάζονται στενά κατά την ανάλυση της κατάστασης της δημόσιας ασφάλειας. Η ανάλυση των συγκρούσεων και η ικανότητα διαμεσολάβησης ή η στήριξή της σε μακροχρόνιες συγκρούσεις θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμες ως προς αυτό.

Ι.2 Περιφερειακοί διάλογοι με την Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική.

ΕΕ — Κεντρική Αμερική

Η έγκριση το 2011 από τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής μιας νέας περιφερειακής στρατηγικής ασφάλειας για την Κεντρική Αμερική (ESCA) ήταν ένα σημαντικό επίτευγμα. Το γεγονός ότι οι χώρες του συστήματος ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής (SICA) συνεργάζονται για ένα ζήτημα που συνδέεται τόσο στενά με την εθνική κυριαρχία ήταν ένα σημαντικό βήμα στη διαδικασία περιφερειακής ολοκλήρωσης και στην αναζήτηση ευκαιριών για διεθνή συνεργασία. Μαζί με την προσωρινή έναρξη ισχύος της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Κεντρικής Αμερικής και, σύντομα, της συμφωνίας πολιτικού διαλόγου και συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Κεντρικής Αμερικής (ΣΠΔΣ), η περιφερειακή στρατηγική ασφάλειας για την Κεντρική Αμερική (ESCA) θα προσφέρει νέες ευκαιρίες για την ενίσχυση του πολιτικού διαλόγου μεταξύ της ΕΕ και της Κεντρικής Αμερικής για θέματα δημόσιας ασφάλειας.

Η Γενική Γραμματεία του SICA θα αποτελέσει τον κυριότερο συνομιλητή για τον συντονισμό αυτού του θέματος, ιδίως μέσω της ομάδας φίλων της ESCA.

Τα ζητήματα που θα εξεταστούν στο πλαίσιο αυτών των ανταλλαγών με τις περιφερειακές αρχές της Κεντρικής Αμερικής είναι, ενδεχομένως:

- οι πρόσφατες τάσεις και εξελίξεις όσον αφορά την περιφερειακή κατάσταση ασφάλειας, λαμβανομένων υπόψη των βέλτιστων πρακτικών και των διδαγμάτων του παρελθόντος·
- οι πολιτικές δημόσιας ασφάλειας και η νομοθεσία για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας και της ατιμωρησίας, η προώθηση ολοκληρωμένης πρόληψης της εγκληματικότητας και της κοινωνικής επανένταξης, η αρωγή στα θύματα και η συμφιλίωση·

- το θεσμικό περιβάλλον της δημόσιας ασφάλειας, οι ανάγκες δημιουργίας ικανοτήτων και οι συνολικές μεταρρυθμίσεις που προβλέπονται για τους τομείς της δικαιοσύνης και της δημόσιας ασφάλειας (αστυνομία, σωφρονιστικό σύστημα και δικαστικός τομέας)·
- η διεθνής και περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των χωρών της Κεντρικής Αμερικής και οι ευκαιρίες, οι προκλήσεις και οι δυσκολίες που συνδέονται με την εφαρμογή της στρατηγικής ασφάλειας για την Κεντρική Αμερική· σ' αυτό το πλαίσιο, τα εμπόδια στη συνεργασία, όπως τα ανεπίλυτα συνοριακά ζητήματα, θα πρέπει να εξεταστούν σε ευρύτερη βάση·
- η προστιθέμενη αξία της συνεργασίας της ΕΕ και οι επιπτώσεις της, καθώς και οι μελλοντικές ανάγκες και ο προσανατολισμός της συνεργασίας, κατά περίπτωση.

Κοινή στρατηγική ΕΕ-Καραϊβικής

Τον Νοέμβριο του 2012, η ΕΕ και το Φόρουμ της Καραϊβικής της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (κράτη ΑΚΕ) (CARIFORUM) ενέκριναν μια κοινή στρατηγική εταιρική σχέση Ευρωπαϊκής Ένωσης-Καραϊβικής η οποία αποσκοπούσε στην καθιέρωση ισχυρότερης εταιρικής σχέσης μεταξύ της ΕΕ και της Καραϊβικής. Η εταιρική σχέση επιδιώκει να υπερβεί τα όρια της παραδοσιακής σχέσης χορηγού-δικαιούχου προκειμένου να δημιουργήσει ένα πλαίσιο αμοιβαίων συμφερόντων που θα περιλαμβάνει την πολιτική διάσταση παράλληλα με τις παραδοσιακές ανησυχίες της αναπτυξιακής συνεργασίας και των εμπορικών σχέσεων. Η εγκληματικότητα και η ασφάλεια αποτελούν από κοινού έναν από τους πέντε τομείς προτεραιότητας της εταιρικής σχέσης.

Σ' αυτό το πλαίσιο, και βάσει του άρθρου 8 της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΕ, η ΕΕ διεξάγει τακτικό πολιτικό διάλογο με το CARIFORUM, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τις απαιτήσεις της στρατηγικής ασφαλείας της ίδιας της περιοχής που εγκρίθηκε τον Φεβρουάριο του 2013 από τους αρχηγούς κρατών της CARICOM.

Η Υπηρεσία δίωξης εγκλήματος και ασφάλειας (IMPACS) της Καραϊβικής, το Σύστημα Περιφερειακής Ασφάλειας (RSS), η Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης της Καραϊβικής (CFATF) και το Συμβούλιο επιβολής της τελωνειακής νομοθεσίας (CCLEC) είναι βασικοί παράγοντες ως προς αυτό. Η ΕΕ χορήγησε σε πολλούς από αυτούς τους οργανισμούς χρηματοδοτική στήριξη στο πλαίσιο του 10ου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης.

***

Κατάλληλοι μηχανισμοί για τη σύνδεση των δύο περιφερειακών διαλόγων που αναφέρονται ανωτέρω θα συμφωνηθούν με το SICA και τα μέλη της CARICOM. Ο υπάρχων μηχανισμός συντονισμού SICA-CARIFORUM μπορεί να αποτελέσει το κατάλληλο μέσο.

Ι.3 Διάλογος ΕΕ-CELAC

Το υπάρχον σχέδιο δράσης ΕΕ-CELAC αποτελεί το γενικό πλαίσιο για τη συνεργασία μεταξύ των δύο περιφερειών. Παρόλο που καλύπτει ορισμένα σημαντικά ζητήματα που συνδέονται με την ασφάλεια (ειδικότερα τα ναρκωτικά και τη μετανάστευση), δεν συμπεριλαμβάνει τη δημόσια ασφάλεια ως ζήτημα καθαυτό.

Ένα πιθανό κεφάλαιο για τη δημόσια ασφάλεια στο σχέδιο δράσης ΕΕ-CELAC θα μπορούσε να καθορίσει μια κοινή δι-περιφερειακή κατανόηση των βασικών προκλήσεων, να προσδιορίσει τις κοινές αρχές που κατευθύνουν την κοινή δράση και να θέσει τις βασικές γραμμές ενός συμφωνημένου δι-περιφερειακού προγράμματος εργασίας από πλευράς διαλόγου και δραστηριοτήτων συνεργασίας.

Ζητήματα ασφάλειας που συνδέονται με αυτήν τη στρατηγική μπορούν επίσης να συζητηθούν στο πλαίσιο των διμερών πολιτικών διαλόγων (με ενδιαφερόμενα μέρη της CELAC).

Τα αποτελέσματα των υφιστάμενων τομεακών διαλόγων (για τις πρόδρομες ουσίες με τη Βολιβία, τη Χιλή, την Κολομβία, τον Ισημερινό, το Περού, τη Βενεζουέλα και το Μεξικό, για την ασφάλεια με το Μεξικό και για τα ναρκωτικά με τη Βραζιλία) θα ενισχύσουν τις πρωτοβουλίες που καλύπτει η παρούσα στρατηγική, κατά περίπτωση.

Ι.4 Ενίσχυση του συντονισμού με άλλους σχετικούς παράγοντες

Η ΕΕ αποσκοπεί στην ενίσχυση των συζητήσεων σχετικά με την ασφάλεια στην περιοχή με σχετικούς πολυμερείς ή διεθνείς οργανισμούς που κατέχουν σημαντική πείρα, όπως ο OAS, η Διαμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης (IADB), η Παγκόσμια Τράπεζα, οργανισμοί του ΟΗΕ (όπως το Πρόγραμμα ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών και το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος — UNODC), η Κοινοπολιτεία και η Γενική Γραμματεία των Ιβηροαμερικανικών Διασκέψεων Κορυφής (SEGIB)[12]. Η ΕΕ θα προωθήσει επίσης τις συζητήσεις με σχετικές διεθνείς και περιφερειακές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών (π.χ. πανεπιστήμια, εργαστήρια ιδεών και παρατηρητήρια). Το Ίδρυμα EULAC θα μπορούσε επίσης να διαδραματίσει χρήσιμο ρόλο στη βελτίωση της κατανόησης του προβλήματος.

Επιπλέον, η ΕΕ θα επιδιώξει να εντείνει την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με την κατάσταση της ασφάλειας στην Κεντρική Αμερική και στην Καραϊβική με τις ΗΠΑ και τον Καναδά, δεδομένου ότι οι χώρες αυτές είναι σημαντικοί παράγοντες με ανειλημμένη δράση στο ζήτημα αυτό[13]. Και οι δύο χώρες υιοθέτησαν πρόσφατα μια γενική προσέγγιση η οποία, όπως

[12] Η Ιβηροαμερικανική Γενική Γραμματεία.
13 Στην περίπτωση του Καναδά, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην Καραϊβική.

εκείνη της ΕΕ, περιλαμβάνει δημιουργία θεσμικής ικανότητας, πρόληψη της βίας και μείωση της ζήτησης ναρκωτικών.

Στόχος ΙΙ. Ενίσχυση της ικανότητας των κυβερνήσεων να παρέχουν ποιοτικές δημόσιες υπηρεσίες

ΙΙ α. Στήριξη των νομοθετικών και κανονιστικών μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση της υποχρέωσης λογοδοσίας

Σημειώθηκε πρόοδος όσον αφορά τους νομοθετικούς μηχανισμούς και τους μηχανισμούς διακυβέρνησης στους οποίους στηρίζεται η ικανότητα των κρατών να παρέχουν υπηρεσίες σχετικές με τη δημόσια ασφάλεια. Η εν λόγω ικανότητα, ωστόσο, παραμένει περιορισμένη, ενώ υπάρχει σαφές δυναμικό για περαιτέρω συνεργασία μεταξύ οργανισμών των κρατών μελών της ΕΕ και των οργανισμών της περιοχής. Η συνεργασία αυτή πρέπει να προβλεφθεί σε τομείς όπως η **μεταρρύθμιση του τομέα της δικαιοσύνης και της ασφάλειας, νομοθετικές, κανονιστικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η παράνομη εμπορία, νομιμοποίηση παράνομων εσόδων και η καταπολέμηση της διαφθοράς και της ατιμωρησίας.**

Σε τομείς όπως η πολιτική κατά των ναρκωτικών, η πρόληψη της εκτροπής πρόδρομων ουσιών, η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η δημόσια υγεία, θα πρέπει να επιδιώκεται ενισχυμένη συνεργασία σε υπάρχουσες δραστηριότητες στο πλαίσιο του προγράμματος συνεργασίας μεταξύ της Λατινικής Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο των πολιτικών για τα ναρκωτικά (COPOLAD) και του προγράμματος για την οδό διακίνησης κοκαΐνης[14]. Η συνεργασία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει την ανταλλαγή πληροφοριών και επιχειρησιακές ανταλλαγές μεταξύ οργάνων της περιοχής π.χ. **της Διαμερικανικής Επιτροπής για τον Έλεγχο της Παράνομης Χρήσης Ναρκωτικών (CICAD)**, **της Αστυνομικής Κοινότητας της αμερικανικής ηπείρου (AMERIPOL), και της Υπηρεσίας δίωξης εγκλήματος και ασφάλειας της Καραϊβικής (IMPACS),** και οργανισμών όπως της **Ευρωπόλ, της Ιντερπόλ και του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (EMCDDA), καθώς και του Κέντρου Θαλασσίων Αναλύσεων και Επιχειρήσεων για τα ναρκωτικά (MAOC-N).** Η συνεργασία θα λαμβάνει υπόψη την ικανότητα, τις προτεραιότητες και τις νόμιμες εντολές των εν λόγω οργανισμών και χωρών και θα αποσκοπεί στη βελτίωση των μηχανισμών εργασίας των περιφερειακών δικτύων.

Θα πρέπει επίσης να προωθηθούν και άλλα στοιχεία, όπως το νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο για την προστασία των παιδιών, των γυναικών και άλλων ευάλωτων ομάδων (ιδίως επειδή πλήττονται συχνά περισσότερο από τη βία και την ανασφάλεια)· η διαφάνεια των

14 Θα περιλαμβάνονται, στο πλαίσιο των τελευταίων, σχέδια όπως το PRELAC — για τις πρόδρομες ναρκωτικές ουσίες — και το GAFISUD — για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

δαπανών που σχετίζονται με την ασφάλεια και η ενίσχυση του δημοκρατικού ελέγχου από τα κοινοβούλια (με τη στήριξη διαμεσολαβητών και ελεγκτικών φορέων). Μπορούν να εξεταστούν και ειδικές δραστηριότητες, σε συνεργασία με τοπικές οργανώσεις που συμβάλλουν στη χάραξη των σχετικών πολιτικών, λαμβανομένων υπόψη των κατάλληλων πλαισίων, όπως η απόφαση 1325 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια.

ΙΙ β. Δημιουργία ικανοτήτων των αρχών επιβολής του νόμου και των δικαστικών και σωφρονιστικών αρχών

Η συνεργασία μεταξύ της Κεντρικής Αμερικής, της Καραϊβικής και της ΕΕ θα πρέπει να προωθήσει τη σφαιρική και ισόρροπη **μεταρρύθμιση της δικαιοσύνης και των οργάνων στον τομέα της ασφάλειας** (συμπεριλαμβανομένων του σωφρονιστικού τομέα και πολιτικών που ενθαρρύνουν την αποκατάσταση και εναλλακτικές λύσεις της φυλάκισης). Τούτο θα πρέπει να συνοδεύεται από τη στήριξη πολιτικών για την καταπολέμηση της παράνομης εμπορίας, της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, της διαφθοράς και της ατιμωρησίας. Μπορεί επίσης να δοθεί στήριξη σε πολιτικές που αποσκοπούν στην ενίσχυση της ρύθμισης και του ελέγχου ιδιωτικών εταιρειών ασφάλειας και στην ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά τους ελέγχους μεταφοράς συμβατικών όπλων[15].

Επιπλέον, με βάση την ανακοίνωση για το πρόγραμμα κατάρτισης για την επιβολή του νόμου[16], μπορεί επίσης να προβλεφθεί περισσότερο συναφής και αποτελεσματική στήριξη στην περιοχή για τη δημιουργία ικανοτήτων επιβολής του νόμου, με την παροχή κατάρτισης ή με την ανταλλαγή γνώσεων και βέλτιστων πρακτικών (με πιθανό ρόλο για την Ευρωπόλ και τη CEPOL). Σχέδια του τύπου αδελφοποίησης, όπως αυτά που εφαρμόζονται επί του παρόντος στο εσωτερικό της ΕΕ, θα μπορούσαν επίσης να αποτελέσουν καλό πρότυπο για τη μελλοντική συνεργασία με την περιοχή.

Η στήριξη για την ανάπτυξη της εθνικής και περιφερειακής ικανότητας για τη συγκέντρωση και ανάλυση **στατιστικών στοιχείων** σχετικά με την εγκληματικότητα και για την παρακολούθηση των τάσεων εγκληματικότητας θα ενισχύσει επίσης τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων και τη διεθνή συνεργασία στην περιοχή.

ΙΙ γ. Στήριξη των κυβερνήσεων στην προσπάθειά τους να αναθέσουν αρμοδιότητες στις κοινότητες.

Δραστηριότητες συνεργασίας που προορίζονται να ευνοήσουν την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη και να περιορίσουν τη βία διεξάγονται από κοινού με τις κυβερνήσεις και τις κοινότητες που επωφελούνται από αυτές. Στην Κεντρική Αμερική και στην Καραϊβική,

15 Στο πλαίσιο της συνθήκης για το εμπόριο όπλων

16 «Για τη θέσπιση ευρωπαϊκού προγράμματος κατάρτισης για την επιβολή του νόμου», COM(2013) 172 final.

αφορούν κυρίως την προώθηση ειρηνικών μεθόδων επίλυσης των συγκρούσεων στο εσωτερικό της κοινωνίας και την αύξηση των ευκαιριών για όλες τις κατηγορίες του πληθυσμού.

Μετά από μια σε βάθος ανάλυση, οι τομείς της συνεργασίας θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης, την ενίσχυση της επαγγελματικής κατάρτισης και του επιχειρηματικού πνεύματος ως μέσων για την παροχή θέσεων εργασίας και εναλλακτικών λύσεων στην εγκληματικότητα, την στήριξη των θυμάτων βίας (μεταξύ άλλων μέσω της ανθρωπιστικής βοήθειας, κατά περίπτωση), έργα συμφιλίωσης, αποκατάστασης και επανένταξης, την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων στη φυλάκιση για μικρότερα εγκλήματα, την προστασία ευάλωτων ομάδων στην κοινωνία, την ενίσχυση μηχανισμών για την άσκηση ελέγχου από την κοινωνία των πολιτών και τη στήριξη πρωτοβουλιών για την προώθηση της διαμεσολάβησης, της οικοδόμησης της ειρήνης και τη μείωση της ζήτησης ναρκωτικών.

***

Για τον στόχο ΙΙ, ως πρώτο βήμα, η ΕΕ και τα κράτη μέλη θα προβούν σε ένα είδος απογραφής που θα προσδιορίζει όλες τις δραστηριότητες που εφαρμόζουν στην περιοχή προς όφελος της δημόσιας ασφάλειας. Αυτή η διαδικασία θα διευκολύνει την ανταλλαγή εμπειριών, θα παρέχει πληροφορίες για πιθανές συνέργειες και τομείς στους οποίους μπορεί να αναληφθεί περαιτέρω δέσμευση και θα συμβάλλει στην πρόληψη αλληλεπικαλύψεων. Η εν λόγω απογραφή θα πρέπει να επικαιροποιείται τακτικά, να γίνεται από κοινού με τις χώρες υποδοχής και άλλους χορηγούς βοήθειας και να λαμβάνεται υπόψη κατά τον κοινό προγραμματισμό. Η στρατηγική αυτή θα κατευθύνει την μελλοντική εργασία της ΕΕ και των κρατών μελών σ' αυτόν τον τομέα.

Για την εργασία της στον τομέα του κράτους δικαίου και της μεταρρύθμισης της δικαιοσύνης και του τομέα της ασφάλειας, η ΕΕ θα λάβει επίσης υπόψη τα διδάγματα που αντλήθηκαν από μη στρατιωτικές αποστολές της ΕΕ σε άλλες περιοχές του κόσμου. Η εσωτερική εμπειρογνωμοσύνη των μονάδων της ΕΥΕΔ που προγραμματίζουν και διεξάγουν αυτές τις αποστολές, καθώς και, κατά περίπτωση, η στρατιωτική εσωτερική εμπειρογνωμοσύνη μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον σχεδιασμό και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στην παρούσα στρατηγική, προκειμένου να ενισχύσουν τον πολιτικό διάλογο και τη συνεργασία με την περιοχή.

Οι προσπάθειες της τρέχουσας ή της μελλοντικής ενδοκρατικής και διακρατικής διαμεσολάβησης που καταβάλλουν διάφοροι παράγοντες στην περιοχή μπορούν να στηριχθούν κατόπιν αιτήματος.

Στόχος ΙΙΙ Ενίσχυση της περιφερειακής και διεθνούς συνεργασίας για τις επιχειρησιακές δραστηριότητες με στόχο την καταπολέμηση της ανασφάλειας στην Κεντρική Αμερική και στην Καραϊβική

Η ΕΕ θα προωθήσει τις ανταλλαγές και τη συνεργασία μεταξύ περιφερειακών οργανισμών και διεθνών παραγόντων, ειδικότερα όσον αφορά τις διαπεριφερειακές πτυχές του οργανωμένου εγκλήματος. Οι χώρες της περιοχής αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα και διαθέτουν γενικά παρόμοιους οργανισμούς. Η ανταλλαγή γνώσεων τους επιτρέπει να ενισχύσουν τις κοινές ικανότητές τους.

Οι προσπάθειες αυτές μπορούν να λάβουν τη μορφή ανταλλαγών προγραμμάτων μεταξύ εξειδικευμένων οργανισμών ή στήριξης των προσεκτικά στοχευμένων δραστηριοτήτων διαπεριφερειακής συνεργασίας. Η μεγαλύτερη συμμετοχή οργανισμών όπως η **Ευρωπόλ, η Eurojust και ο Frontex**, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους και σε στενή συνεργασία με περιφερειακές οργανώσεις/πρωτοβουλίες, θα μπορούσε να είναι χρήσιμη ως προς αυτό.

Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην εξασφάλιση μεγαλύτερης διασύνδεσης των πόρων που διατίθενται στην περιοχή από τα κράτη μέλη (π.χ. αξιωματικοί σύνδεσμοι) και οργανισμούς της ΕΕ. Τούτο μπορεί να αφορά τη βελτίωση της επιβολής του νόμου και της δικαστικής συνεργασίας, καθώς και την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ περιφερειακών δικτύων, όπως **το Δίκτυο εισαγγελέων κατά του οργανωμένου εγκλήματος (REFCO), το Ιβηροαμερικανικό δίκτυο διεθνούς δικαστικής συνεργασίας (IberRed), η Διάσκεψη υπουργών δικαιοσύνης των ιβηροαμερικανικών χωρών (COMJIB)** και ευρωπαϊκών δικτύων.

Σύμφωνα με την κοινή ανακοίνωση – Στρατηγική της ΕΕ για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, JOIN(2013)1 final του Φεβρουαρίου 2013, η στρατηγική θα επιδιώξει τον διάλογο με τους κατάλληλους διεθνείς εταίρους για να εξασφαλίσει αποτελεσματικές ικανότητες άμυνας, να προσδιορίσει τους τομείς συνεργασίας και να αποτρέψει την αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών στον τομέα της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

Η περιφερειακή δικτύωση θα μπορούσε να επωφεληθεί από την ενίσχυση άλλων κοινών δραστηριοτήτων, όπως στήριξη για την ανάπτυξη μηχανισμών συντονισμού που θα συμβάλουν στην αντίδραση σε περίπλοκες κρίσεις πολλαπλών διαστάσεων και στην καθιέρωση μιας περισσότερο αποτελεσματικής **αντίδρασης σε κρίσεις και ικανότητας έγκαιρης προειδοποίησης**.

Συμπέρασμα

Η ανασφάλεια στην Κεντρική Αμερική και στην Καραϊβική δυσχεραίνει την καθημερινή ζωή εκατομμυρίων ατόμων και θίγει τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και την

οικονομική ανάπτυξη στην περιοχή. Αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για την περιφερειακή σταθερότητα και συνεργασία.

Οι κυβερνήσεις της περιοχής προσπαθούν να αντιμετωπίσουν αυτήν την πρόκληση και το ίδιο πρέπει να πράξει και η Ευρώπη. Διακυβεύονται όχι μόνο η εταιρική σχέση που έχει αναπτύξει από καιρό αλλά και τα οικονομικά της συμφέροντα και τα συμφέροντά της στον τομέα της ασφάλειας. Η ΕΕ προσφέρει διάλογο και πρακτική συνεργασία, γνωρίζοντας ότι μπορεί να αντλήσει πολλά διδάγματα από τους εταίρους της, όπως μπορεί και να τους διδάξει πολλά. Με την παρούσα στρατηγική, η ΕΕ επιθυμεί να προτείνει μια διαφανή και συνολική προσέγγιση στους εταίρους της στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική.

Η παρούσα στρατηγική θα κατευθύνει τη δέσμευσή μας με τις χώρες εταίρους στον τομέα της ασφάλειας. Οι εργασίες με τους εταίρους σε υποπεριφερειακό και εθνικό επίπεδο θα αρχίσουν το συντομότερο δυνατό. Η προσεχής σύνοδος κορυφής ΕΕ-CELAC που θα πραγματοποιηθεί το 2015, μπορεί να προσφέρει την κατάλληλη ευκαιρία για μια πολιτική αξιολόγηση της στρατηγικής και τη λήψη κοινών αποφάσεων για ολόκληρη την ήπειρο.